

Evanghelia zilei de duminică: Tu știi că Te iubesc

Comentariu la Evanghelie din a 3-a duminică a Paștelui (Ciclul C): „Paște oile Mele”. Isus este unicul Păstor, iar misiunea lui Petru este în continuitate cu cea a Învățătorului: păstorirea lui Petru se naște din iubirea lui pentru Isus.

Evanghelie (In 21,1-19)

Apoi, Isus s-a arătat din nou discipolilor lângă Marea Tiberiadei și li s-a arătat astfel:

Erau împreună Simon Petru și Toma, cel numit Geamănul, Natanael din Cana Galileii, fiii lui Zebedeu și alți doi dintre discipolii lui.

Simon Petru le-a spus: „Mă duc să pescuiesc”.

Ei i-au zis: „Mergem și noi cu tine”.

Au ieșit și s-au urcat în barcă, dar în noaptea aceea nu au prins nimic.

Când era de acum dimineață, Isus stătea pe mal, dar discipolii nu știau că este Isus.

Așadar, Isus le-a zis: „Copii, nu aveți ceva de mâncare?”

I-au răspuns: „Nu!”

Atunci le-a zis: „Aruncați năvodul în partea dreaptă a bărcii și veți găsi”.

Ei l-au aruncat și nu-l mai puteau trage, din cauza mulțimii peștilor.

Atunci, discipolul acela pe care Isus îl iubea i-a spus lui Petru: „E Domnul!”

Simon Petru, auzind că este Domnul, s-a încins cu haina – pentru că era dezbrăcat – și s-a aruncat în mare. Ceilalți discipoli au venit cu barca – pentru că nu erau departe de uscat, ci la vreo două sute de coți – trăgând cu ei năvodul cu pești.

Când au coborât pe uscat, au văzut un foc cu jar, pește pus deasupra și pâine.

Isus le-a zis: „Aduceți din peștii pe care i-ați prins acum!”

Atunci, Simon Petru a urcat în barcă și a tras la mal năvodul plin cu o sută cincizeci și trei de pești mari. Și, deși erau așa de mulți, năvodul nu s-a rupt.

Isus le-a zis: „Veniți și mâncați!”

Și nici unul dintre discipoli nu îndrăznea să-l întrebe „Tu cine ești?” căci știau că este Domnul.

Isus a venit, a luat pâinea și le-a dat-o; la fel și peștele.

Aceasta a fost de acum a treia oară că Isus s-a arătat discipolilor, după ce a înviat din morți.

După ce au stat la masă, Isus i-a spus lui Simon Petru: „Simon, fiul lui Ioan, mă iubești mai mult decât aceștia?”

El i-a zis: „Da, Doamne, tu știi că te iubesc”.

El i-a spus: „Paște mieluseii mei!”

El i-a zis iarăși, a doua oară: „Simon, fiul lui Ioan, mă iubești?”

El i-a spus: „Da, Doamne, tu știi că te iubesc”.

I-a zis: „Paște oile mele!”

I-a zis a treia oară: „Simon, fiul lui Ioan, mă iubești?”

Petru s-a întristat pentru că i-a zis a treia oară: „Mă iubești?” și i-a spus: „Doamne, tu știi toate, tu știi că te iubesc”.

Isus i-a zis: „Paște oile mele! Adevăr, adevăr îți spun: când erai mai tânăr, te încingeari singur și te duceai unde voiai. Însă, când vei îmbătrâni, îți vei întinde mâinile și te va încinge un altul și te va duce unde nu vei voi”.

Dar aceasta a spus-o, arătând cu ce moarte îl va preamări pe Dumnezeu.

După ce a spus aceasta, i-a zis: „Urmează-mă!”

Comentariu

Scena evocă acea altă pescuire miraculoasă, după care Isus i-a spus lui Petru că va trebui să fie pescar de oameni (Lc 5,1-11). Acest nou relatare (21,1-14) prefigurează mulțimea de popoare pe care apostolatul Bisericii le va câștiga pentru Cristos; și în această dimensiune eclesiologică se încadrează pasajul următor, care povestește despre darea primatului Bisericii lui Sf. Petru (21,15-19).

După învierea lui Isus, Apostolii merg în Galileea, așa cum le-a spus (cf. Mt 28,10), iar Petru își reia activitatea profesională. „Înainte de a fi apostol, pescar. După apostol, pescar. Aceeași profesie ca înainte, după – observă Sf. Josemaría. Ce se schimbă atunci? Se schimbă faptul că în suflet – pentru că în el a intrat Cristos, așa cum a urcat în barca lui Petru – se deschid orizonturi mai largi, o mai mare ambiție de slujire” [1].

În timp ce luptă în mare, fără a obține nimic, cineva, pe care discipolii nu-l recunosc inițial, le spune de pe țărm să arunce plasele pe partea dreaptă. O fac și rămân uimiți de cantitatea și calitatea peștilor pe care îi prind. Primul care își dă seama că este Domnul este „ucenicul pe care îl iubea Isus” (21,7), iar acest lucru este așa, va comenta Sf. Grigorie de Nisa, pentru că „Dumnezeu Se lasă privit de cei care au inima curată” [2].

Pescuitul a fost foarte abundent: „o sută cincizeci și trei de pești mari” (21,11). Sf. Ieremia spune că zoologii greci clasificaseră 153 de specii de pești în acel mare lac; menționând acest număr, Ioan ar face o aluzie simbolică la totalitatea și diversitatea pescuirii discipolilor, anticipând astfel rezultatele misiunii creștine, care va ajunge la orice fel de oameni [3].

Când au coborât din barcă, Isus era acolo și, lângă El, „au văzut niște cărbuni aprinși, un pește deasupra și pâine” (21,9). Pe lângă acest episod, singura dată când apar cărbuni în Evanghelia lui Ioan este în casa lui Caiafa, și lângă ei a avut loc o negare a lui Petru (In 18,18). Fără îndoială, atunci când Isus îl va întreba puțin mai târziu dacă îl iubește, cărbunii îi vor aduce aminte de infidelitățile sale, dar și încrederea de a vedea că, chiar dacă Isus cunoaște slăbiciunile sale, El continuă să aibă încredere în el.

În contrast cu cele trei negații ale lui Petru în timpul pasiunii, Isus, ca Bun Păstor, vindecă rănilile sale oferindu-i trei noi oportunități de a-I spune: „Tu știi că Te iubesc” (21,15.16.17).

Această a doua scenă schimbă brusc symbolismul primei, când se încetează vorbirea despre pești, iar Isus îi vorbește despre oile pe care

trebuie să le îngrijească. Astfel se completează portretul lui Petru: pe lângă apostolul misionar (pescar), Petru este chemat și să fie model și responsabil pentru îngrijirea pastorală (cf. 1 Pt 5,1-4; Fap 20,28). Isus este unicul Păstor, iar misiunea lui Petru este în continuitate cu cea a lui Cristos: păstorirea lui Petru se naște din iubirea sa pentru Isus. Turma îi aparține lui Isus, nu lui Petru, de aceea Cristos îi cere: „Paște mie oile Mele” (21,15), „Paște oile Mele” (21,16), „Paște mie oile Mele” (21,17), iar Petru acceptă să își dea viața pentru ele.

Când Isus îi spune „Când vei îmbătrâni, îți vei întinde mâinile și altul te va încinge și te va duce acolo unde nu vrei” (21,18), El face aluzie la martiriul Sf. Petru, care va muri și el pe cruce ca și Învățătorul.

[1] Sf. Josemaría, *Prietenii lui Dumnezeu*, nn. 264-265.

[2] Sf. Grigore de Nisa, *De beatitudinibus* [Despre fericiri], nr.6.

[3] Sf. Ieronim, *Comentariu la Ez 47,6-12* (PL 25,474C).

Francisco Varo

pdf | document generat automat din
<https://opusdei.org/ro-ro/gospel/evanghelia-zilei-de-duminica-tu-stii-cate-iubesc/> (26.04.2025)